

forflag, hvilken Stilling Fleertallet siden har bibeholdt. Landstinget har derimod støttet sig til de Grunde, som af den høitærede Justitsminister have været anførte for at gaae ind paa en høiere Pension, ved at henvise til de tidligere her i Folkethinget stedfundne Afstemninger, som jeg nys omtalte, og Landstinget har derefter forandret Forslaget, hver Gang det er kommet her fra Folkethinget. Følgen heraf var Fællesudvalgs Nedsættelse, men den fremkomne Betænkning viser, at heller ikke dette er kommet til en Overenskomst. Fleertallet indrømmer vel en lille Nedsættelse af Summen, men den er saa ubetydelig, at jeg haaber, at det Fleertal i Folkethinget, der tidligere har støttet vor Anskuelse, ikke vil gaae ind paa Forslaget. Nedsættelsen er nemlig 12 Rd. for den Enes Bedkommende og 5 Rd. for den Andens. Denne Fleertallets Stilling syntes at maatte have medført, at Mindretallet, som ikke kunde dele Fleertallets Betragtning, maatte have været ligesaa uwillig til at komme dette imøde, som Fleertallet har viist sig til at komme Mindretallet imøde; men da det er en Hovedopgave for et Fællesudvalg at strække sig saa langt som muligt fra begge Sider, har Mindretallet desuagtet fundet, at det maatte vise større Imødekommen, end der er udbviist fra Fleertallets Side, og jeg haaber derfor, at Folkethingets Fleertal vil støtte den af Mindretallet fremsatte Betragtning. De Grunde, som man fra den modsatte Side har forsøgt at gjøre gjældende, ere, som af mig allerede omtalt, tvende tidligere Afstemninger, der ere faldne her i Thinget. Den ene findes anført i Motiverne til Regjeringsudkastet, og fandt Sted her i Thinget i Samlingen 1867—68, idet Folkethinget da vedtog, at disse Udskrivningschefer skulde betragtes som fast ansatte fra den Tid, de vare blevne constituerede; men naar man seer hen paa den næste Side, vil man finde, at dette Forflag var et Supplement til et andet Forflag, nemlig under Bærnepligtsloven. Denne Afstemning maa altsaa efter min Formening ikke betragtes, som om den paagjældende Lov havde foreligget her aldeles blot og bart, men man maa tillige tage Hensyn til den anden Lov, til hvilken den var et Sup-

plement. Vi vide meget godt — det er Noget, der ikke fremkommer her saa sjældent — at et Thing kan give efter i eet Punkt, naar det derved troer noget at kunne nærme sig Regjeringens Anskuelse, i Haab om at denne paa et senere Stadium af Sagen ogsaa vil tage noget Hensyn til Thingets Udtalelser. Det er derfor ikke usandsynligt, at mange af Medlemmerne i Thinget have ladet sig bestemme af dette Hensyn, og have stemt for det omhandlede Forflag, paa hvilket Ministeren satte saa megen Pris, i Haab om, at det andet Thinget vilde imødekomme det i et andet meget vigtigt Punkt i Bærnepligtsloven. Denne Afstemning maa altsaa ikke betragtes som en blot og bar Indrømmelse fra Thingets Side, men som en Imødekommen, for hvilken det haabede at faae Noget til Gjengjæld, hvorpaa det satte megen Pris. I den Betænkning, som har foreligget fra det i Folkethinget nedsatte Udvalg, henvises ogsaa til en anden tidligere Afstemning, og det hedder der, at Folkethinget havde vedtaget det, at de constituerede Udskrivningschefer skulde anses som pensionsberettigede. Jeg maa dog imidlertid tillade mig at oplyse, at der, som man siger, er en lille Hage herved; thi vel blev dette vedtaget med 45 Stemmer mod 43, men et Medlem, der havde stemt Ja, henvendte sig vøiblikkelig til Formanden og bad om at faae sin Stemme berigtiget til et Nei. Anmodningen kom imidlertid for sild, da Optællingen var paabegyndt, saaledes at Formanden ikke kunde tage den tilfølgende; men han oplyste dog Thinget om, at Anmodningen var stillet til ham. Det vil altsaa sees, at hvis Formanden ikke iforveien havde ladet Stemmerne optælle, vilde dette Medlem have faaet sin Stemme berigtiget, og Forslaget var da ikke blevet vedtaget af Folkethinget. Jeg troer saaledes at have viist, at disse 2 Motiver ikke kunne tillægges den Vægt, som fra den modsatte Side tillægges dem. Gaaer man altsaa ud fra, at det er et Billighedshensyn, der her skal tages af Thinget, vil man vistnok finde, at det er taget i saa høi Grad som vel muligt; thi den ene Mand vil, hvis Mindretallets Forflag vedtages, faae 1,200 Rd., medens han oprindeligt kun har retskærdigt Krav paa 508 Rd., og den anden, som kun